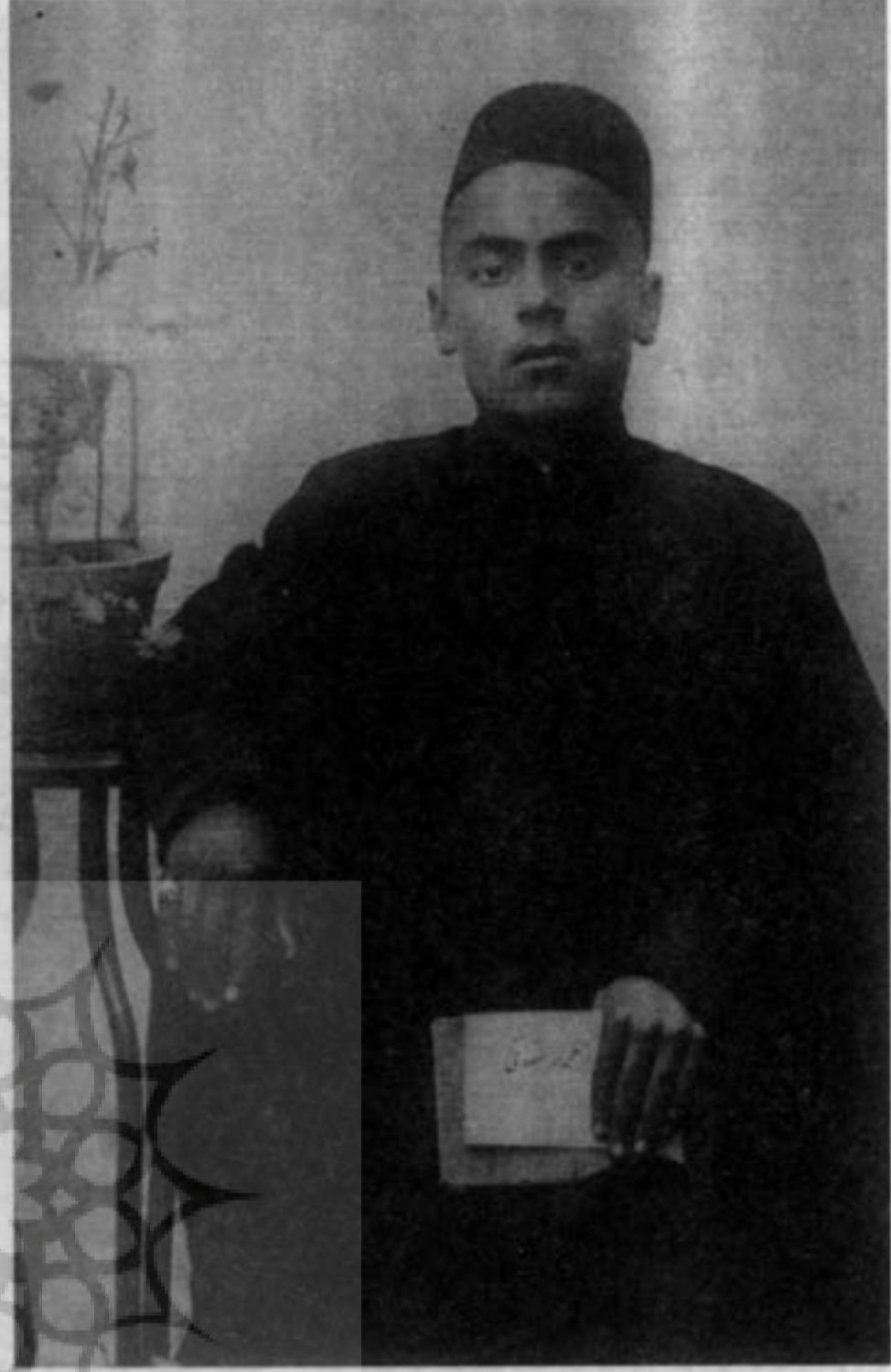

یادمان

محمد رمضانی پدر کتاب ایران

به کوشش کوروش نوروز مرادی
کارشناس بخش نشریات

می‌رفتم روزنامه‌ی شفق سرخ و کوشش را تصویح می‌کردم تا پولی برای به راه انداختن کتابفروشی تهیه کنم. کارم بیوش بیوش بالا گرفت و در سال ۱۳۰۸ اسم کتابخانه را کلاله‌ی خاور گذاشت و شروع به چاپ کتاب کرد.^۲

مرحوم حاج خاور با تأسیس کتابخانه‌ی شرق پرچم‌دار چاپ کتاب در ایران شد. جالب‌ترین بخش از زندگی حاج خاور فعالیت مطبوعاتی وی است. او بین سال‌های ۱۳۰۳-۱۳۱۰ شمسی سه دوره مجله‌ی شرق را با مدیریت خود و سردبیری استاد سعید نفیسی منتشر کرد. اهمیت این مجله در آنست که معروف‌ترین نویسنده‌گان و ادبیات روز در آن قلم می‌زدند. ادبیانی همچون سعید نفیسی، عباس اقبال آشتیانی، بزرگ علوی، پژمان بختیاری، استاد محیط طباطبایی، سید محمد صادق طباطبایی - مدیر روزنامه‌ی مجلس - میرزا محمد قزوینی، ملک‌الشعرای بهار، رضازاده شرق، عبدالرحمن فرامرزی، سید جلال الدین طهرانی، عبدالحسین میکده و ...

«افسانه» نشریه‌ی هفتگی دیگری بود که حاج خاور به صورت جزو، بین سال‌های ۱۳۰۶-۱۳۱۱ در سه دوره منتشر نمود. متأسفانه این نشریه در هیچ یک از کتاب‌های تاریخ مطبوعات معرفی نشده است. نخستین و کامل‌ترین معرفی این نشریه در مجله‌ی فصلی «کتاب»، نشریه کتابخانه‌ی مرکزی دانشگاه تهران سپرده شد. کلاله‌ی خاور درباره‌ی تأسیس مؤسسه‌ی انتشاراتی خود می‌گوید:

شاید مدرسی سیاستی بودم. پدرم رفته بود اروپا و من هم بیکار می‌گشتم. پولی از یکی از رفقاء قرض کردم و یک کتابفروشی به راه انداختم.

ضمن کتاب فروشی شب‌ها هم کار می‌کردم.

مرحوم محمد رمضانی (کلاله‌ی خاور) را شاید بتوان «پدر کتاب ایران» نامید. سی و پنج سال پیش در سر مقاله‌ی مجله‌ی روشنفکر چنین آمد: «عاشق توین مود ایران دلباخته‌ی کتاب است». این مرد دلباخته کسی نبود جز حاج محمد کلاله‌ی خاور، صاحب بزرگ‌ترین مؤسسه انتشاراتی ایران در هفتاد سال پیش و ریس صنف ناشران در آن هنگام. اودرباره‌ی پیوندش با دنیای کتاب می‌گوید: «من از کودکی با کتاب آشنا شدم برای اینکه پدرم را همه کتابفروش صدامی زدن و عنوان تلگرافیش هم کتابفروش بود». کلاله‌ی خاور در سال ۱۳۳۹ ه.ق. قرائت‌خانه‌ای به نام «اتفاق» تأسیس کرد و پس از آن به جمع‌آوری کتاب‌ها و جاید فارسی پرداخت و از نخستین افرادی است که در ایران به نگهداری مجموعه‌ای مطبوعات و کتاب همت گماشت. هدفمندی، گزینش منابع، خودداری از جمیع اوری منابع زاید و تکراری و حفظ میراث مکتوب از مختصات مجموعه‌ی چهل هزار عنوانی این مرد بزرگ بود که طی

شاگرد مدرسه‌ی سیاسی
بودم. پولی از
یکی از رفقاء قرض کردم
و یک کتابفروشی
به راه انداختم

پژوهشکار و علوم انسانی و مطالعات پرتوال جان سلام انسان

قدیمی‌ترین نشریه‌ی کتاب‌گزاری در جهان Book List (سیاهه‌ی کتاب) است که توسط شرکت «ر.ر. باوکر» در ایالات متحده منتشر شده است. اولین و مهم‌ترین وجه تشابه Book List با مجله‌ی کتاب، گذشته‌نگر بودن آن دو است. تنوع موضوعی، تنوع مواد (نشریات و کتب) از دیگر وجوده تشابه بین اولین نشریه کتاب‌گزاری در جهان و اولین نشریه کتاب‌گزاری ایران است. وجه امتیاز سیاهه کتاب (Book List) نسبت به مجله کتاب پوشش گسترده‌ی جغرافیایی آن است. در گزارمان مجله کتاب شیوه‌ی گزافه‌آمیز، جلف، سبک‌مایه با راهبردی شبیه فروشنده‌گان و کارگزاران دیده نمی‌شود. بنگریم به گزارمان زیر از مجله گران سنگ ایرانشهر:

«در ذی قعده‌ی ۱۳۴۰ق. این مجله به همت فاضل دانشمند آقای کاظم‌زاده ایرانشهر در برلن شروع به انتشار نموده و چهار سال متوالی تا اسفند ۱۳۰۵ش، ۴۸ شماره منتشر گردیده و در مقام خود یکی از بهترین مجلاتی است که در مطبوعات فارسی تابه حال طبع شده و خیلی مایه‌ی تأسف است که بی‌علاقگی ایرانی به علم و معارف باعث اتحال اداره‌ی معظم ایرانشهر و تعطیل مجله‌ی گرانبهای مزبور گردیده است. محتویات مجله‌ی ایرانشهر عبارت از قسمتهای اجتماعی، ادبی، فلسفی، اشعار، معارف ایران، جهان زنان، قسمتهای فنی، مردان بزرگ، تدقیقات تاریخی و غیره... با تصاویر زیبا و طبع نفیس می‌باشد.»

به نظر می‌رسد حاج خاور به دلیل رابطه‌ی دوستی با بسیاری از نویسنده‌گان، مترجمان و ادبیان زمان خویش و شاید هم به دلیل نداشتن افراد منصف و صاحب ذوق در حوزه‌ی کتاب‌گزاری، از شیوه‌ی کتاب‌گزاری انتقادی در این نشریه پرهیز کرد. شیوه‌ی کتاب‌گزاری مجله کتاب، ترکیبی از کتاب‌گزاری تجاری و توصیفی است. در برخی از گزارمانهای مجله‌ی کتاب تنها به توصیف کتاب پرداخته شده و هیچ گونه قضاوی، به ویژه درباره موضوع نشده است، هرچند که معمولاً نقاط قوت و امتیاز کتاب‌ها مد نظر بوده و در این گزارمانها بدانها اشاره شده است. مجله‌ی کتاب به همت یکی از محققان در دست چاپ مجدد است که برای کتابداران، اطلاع‌رسانان، تاریخ نگاران و پژوهشگران به عنوان قدیمی‌ترین نشریه‌ی چاپی گذشته‌نگر درخور توجه می‌باشد.

ادواری چاپی و اولین نشریه‌ی کتاب‌شناسی به شیوه‌ی امروزی در ایران دانست.^۵

کتاب‌گزاری مجله فصلی «کتاب»: کتابدار در انتخاب کتاب باید با دنیای کتاب و مطبوعات آشنا باشد و قدرت قضاؤت درباره‌ی آنها و پدیدآورندگانشان را داشته باشد، اما هیچ کتابداری نمی‌تواند همه‌ی کتاب‌های منتشر شده را بخواند و درباره‌ی آنها قضاؤت کند؛ به همین دلیل مجبور است در قضاؤت‌های خود تا حد زیادی به کتاب‌گزاریهای استناد نماید که در جراید خاصی انتشار می‌یابد.^۶

کتاب، مجله‌ی فصلی کتاب‌گزاری در ایران است و نخستین آگهی «مبادله‌ی کتاب» در این مجله دیده شده است. مجله‌ی کتاب، که عمرش به بیش از یک سال نرسید، مجموعاً در چهار شماره در سال ۱۳۱۱ شمسی منتشر شد. حاج محمد رمضانی انگیزه‌اش را از انتشار این نشریه چنین عنوان می‌کند: «ایران نیز مانند ممالک متعدد نیاز به یک فهرست جامع کتاب دارد تا مودم از نشر آن آگاهی یابند.» «کتاب» نقطه‌ای از انتشار نشریه‌های ادواری در زمینه‌ی کتاب و مطبوعات است و آن را باید نخستین فهرست

۱. عبدالحسین آذرنگ؛ علی دهباشی. «گفتگوی چهارم با محسن رمضانی از خاندان رمضانی» بخارا، شماره هفت (مرداد و شهریور ۱۳۷۸)، ص ۲۸۶.

۲. کتاب. جزوی اول (۱۳۱۱)، ص ۲.

۳. سید فرید قاسمی. «برگی از تاریخ نشر در تهران» کرانه، ش ۳ و ۴، (پاییز و زمستان ۱۳۷۴)، ص ۳.

۴. علی سینایی، مجموعه‌سازی در کتابخانه‌ها. ج ۱: انتخاب مداد کتابخانه‌ای، تهران: سمت، ۱۳۷۶، ص ۷۶.

۵. روشنفکر، شماره‌ی ۶۱۹ (۱۳۴۴)، ص ۵۶.

۶. همان، ص ۵۵.